

Verzoek om een advies van het EVA-Hof, ingediend door de Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein (administratieve rechtbank van het Vorstendom Liechtenstein) overeenkomstig een uitspraak van deze rechtbank van 15 juni 2000, in de zaak van Dr. Jürgen Tschannett

(Zaak E-6/00)

(2001/C 49/13)

Op 21 juni 2000 heeft de griffie van het EVA-Hof een verzoek om een advies ontvangen van de Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein (administratieve rechtbank van het Vorstendom Liechtenstein), overeenkomstig een uitspraak van deze rechtbank van 15 juni 2000, in de zaak van Dr. Jürgen Tschannett, met betrekking tot de volgende vragen:

1. Is de „één-praktijkregel” die uit hoofde van het nationaal recht van Liechtenstein zonder uitzondering geldt voor alle geneesheren, inzonderheid artikel 9, lid 1, van de verordening van 8 november 1988 inzake de medische beroepen, luidende: „Het is een geneesheer uitsluitend toegestaan zijn beroep op zelfstandige basis uit te oefenen, als enig beroepsbeoefenaar of in samenwerking met anderen, indien hij hiertoe een vergunning bezit en indien hij in de betrokken praktijk voor eigen rekening werkzaam is. Het is een geneesheer niet toegestaan om, als enig beroepsbeoefenaar of in samenwerking met anderen, meer dan één praktijk te voeren” verenigbaar met de EER en/of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-Overeenkomst) van 2 mei 1992?
2. Indien het antwoord op de eerste vraag luidt dat de één-praktijkregel van Liechtenstein, zoals neergelegd in artikel 9, lid 1, van de verordening van 8 november 1988, in beginsel verenigbaar is met de EER, betekent dit dat niettemin in individuele gevallen rekening moet worden gehouden met de specialistische medische handelingen van een „arbeidsgeneeskundige”, zodat de nodige uitzonderingen moeten worden gemaakt voor dergelijke specialistische handelingen, welke geen „medische praktijk” in de zin van de algemeen aanvaarde betekenis van deze term vereisen?

Verzoek om een advies van het EVA-Hof, ingediend door Arbeidsretten (de Arbeidsrechtbank van Noorwegen) op 27 september 2000 in de zaak Landsorganisasjonen i Norge (Noorse Federatie van vakbonden) en Norsk Kommuneforbund (Noorse unie van gemeenteambtenaren) tegen Kommunenes Sentralforbund (Noorse vereniging van plaatselijke en regionale overheden) en anderen

(Zaak E-8/00)

(2001/C 49/14)

Er is door Arbeidsretten (de Arbeidsrechtbank van Noorwegen) een verzoek ingediend bij het EVA-Hof dat op 2 oktober 2000 bij het Hof werd geregistreerd, om een advies in de zaak Landsorganisasjonen i Norge (Noorse federatie van vakbonden) en Norsk Kommuneforbund (Noorse Unie van gemeenteambtenaren) tegen Kommunenes Sentralforbund (Noorse Vereniging van plaatselijke en regionale overheden) en anderen, met betrekking tot de volgende vragen:

Werkingsfeer van artikel 53 EER

- 1a) Vloeien uit een collectieve arbeidsovereenkomst in het algemeen verbindende rechtsgevolgen tussen de partijen onderling aan werkgeverszijde voort die kunnen worden beschouwd als een „overeenkomst tussen ondernemingen” in de zin van artikel 53 EER?
- 1b) Indien een werkgeversorganisatie een collectieve arbeidsovereenkomst sluit, is dit dan een „besluit van een ondernemersvereniging” in de zin van artikel 53 EER?
- 1c) Is een gemeente een „onderneming” in de zin van artikel 53 EER indien zij in haar hoedanigheid van werkgever wordt gebonden door een collectieve arbeidsovereenkomst zonder daarbij partij te zijn?

2a) Kan een bepaling van een collectieve arbeidsovereenkomst die andere doelstellingen heeft dan de loon- en arbeidsvoorwaarden te verbeteren, binnen de werkingssfeer van artikel 53 EER vallen?

2b) Indien vraag 2a) bevestigend wordt beantwoord: aan welke voorwaarden moet dan worden voldaan?

3. Vallen bepalingen van een collectieve arbeidsovereenkomst betreffende collectieve beroepspensioenregelingen, zoals de bepalingen in binding 2.1.8, tweede, derde en vierde alinea, van de collectieve arbeidsovereenkomst voor gemeenten enz. voor de periode 1998-2000, binnen de werkingssfeer van artikel 53 EER?

Verbod in artikel 53 EER

4. Is het verenigbaar met artikel 53 EER dat in een collectieve arbeidsovereenkomst de voorwaarde wordt gesteld dat een collectieve beroepspensioenregeling gebaseerd moet zijn op een financieringsstelsel waarin geen onderscheid naar geslacht wordt gemaakt, hetgeen slechts door één verstrekker kan worden geboden?

- 5a) Is het verenigbaar met artikel 53 EER dat in een collectieve arbeidsovereenkomst wordt bepaald dat een aanbod van een verzekeringsonderneming aan een werkgever betreffende beroepspensioenregelingen moet worden goedgekeurd door vertegenwoordigers van de partijen bij een collectieve arbeidsovereenkomst?
- 5b) Indien vraag 5a) bevestigend wordt beantwoord: luidt het oordeel anders indien goedkeuring uitsluitend mogelijk is met eenparigheid van stemmen van de partijen?
6. Is het verenigbaar met artikel 53 EER dat in een collectieve arbeidsovereenkomst wordt bepaald dat uit een beroepspensioenregeling voortvloeiende rechten slechts kunnen worden overgedragen indien het nieuwe verzekeringsproduct stilzwijgend of uitdrukkelijk is aanvaard door een overheidslichaam?
- 7a) Is het verenigbaar met artikel 53 EER dat in een collectieve arbeidsovereenkomst wordt bepaald dat een verandering van verstrekkers van een beroepspensioenregeling slechts mogelijk is indien de werkgever tevoren een afzonderlijke overeenkomst betreffende wederzijdse overdracht van pensioenrechten heeft gesloten met goedkeuring van het voor de overdracht van de pensioenrechten bevoegde overheidslichaam?
- 7b) Indien vraag 7a) bevestigend wordt beantwoord: luidt het oordeel anders indien de pensioenrechten pas in

de overdrachtsovereenkomsten kunnen worden opgenomen nadat het besluit om van verstrekkers te veranderen, is genomen?

8. Kan de som van een aantal bepalingen in een collectieve arbeidsovereenkomst, zoals de bepalingen in beding 2.1.8, tweede, derde en vierde alinea, van de collectieve arbeidsovereenkomst voor gemeenten enz. voor de periode 1998-2000, strijdig worden geacht met artikel 53 EER, ook al valt geen van de bepalingen, op zichzelf beschouwd, onder het daarin opgenomen verbod?

Interpretatie van artikel 54 EER

9. Kan een vereniging van gemeenten die een belangengroep en een werksgeveerorganisatie is, zoals de Noorse Vereniging van plaatselijke en regionale overheden, bij de onderhandelingen over collectieve arbeidsovereenkomsten worden beschouwd als een „onderneming” in de zin van artikel 54 EER?
10. Kan een onderneming, gesteld dat zij een „machtspositie” heeft, ongeacht artikel 54 EER een overeenkomst sluiten of voorwaarden vaststellen met betrekking tot de verandering van verstrekkers van beroepspensioenregelingen, zoals die welke zijn vastgesteld in beding 2.1.8, tweede, derde en vierde alinea, van de collectieve arbeidsovereenkomst voor gemeenten enz. voor de periode 1998-2000?

Beroep tegen het Koninkrijk Noorwegen, ingesteld door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA op 21 december 2000

(Zaak E-9/00)

(2001/C 49/15)

Op 21 december 2000 is bij het EVA-Hof beroep ingesteld tegen het Koninkrijk Noorwegen door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA, vertegenwoordigd door Peter Dryberg, optredend als gemachtigde van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA, Trierstraat 74, B-1040 Brussel.

Verzoekster eist dat het Hof verklaart dat het Koninkrijk Noorwegen zijn verplichtingen uit hoofde van volgende bepalingen van de EER-Overeenkomst niet is nagekomen:

— artikel 16: door twee vormen van detailhandelsverkoop toe te passen, waarbij, hoofdzakelijk binnenlands geproduceerd, bier met een alcoholpercentage tussen 2,5 en 4,75 % vol. mag worden verkocht buiten de verkooppunten van het door de staat gecontroleerde monopolie inzake wijn en gedistilleerd („Vinmonopolet”), terwijl andere alcoholhoudende dranken met eenzelfde alcoholpercentage, die vooral worden geïmporteerd uit andere EVA-staten, enkel via het monopolie mogen worden verkocht, en

— artikel 11: door voor vergunningen van het schenken van, merendeels uit andere EVA-staten geïmporteerde, alcoholhoudende dranken met een alcoholpercentage tussen 2,5 en 4,75 % vol. restrictievere maatregelen toe te passen dan voor, in hoofdzaak lokaal geproduceerd, bier met eenzelfde alcoholpercentage, aangezien deze maatregelen niet nodig zijn voor of in verhouding staan tot de doelstelling van de bescherming van de volksgezondheid overeenkomstig artikel 13 van de EER-Overeenkomst.

Feiten en argumenten:

— Volgens artikel 16 moeten nationale monopolies van commerciële aard zo worden aangepast dat elke discriminatie tussen onderdanen van de lidstaten van de EG en onderdanen van de EVA-staten wat de voorwaarden van de voorziening en afzet van goederen betreft, zal zijn uitgesloten.